

Václav Schulz 14. 7. 1854 – 7. 12. 1935

Malvazinecký hřbitov, odd. DI, hrob 581

historik a archivář

adopční nájemci kolektiv pracovníků Národního muzea – PhDr. Milena Běličová, PhDr. Miroslava Burianová, PhDr. Kateřina Pařízková, Lenka Hajná (od r. 2013)

Václav Schulz (14. 7. 1854 – 7. 12. 1935) byl vedoucím Archivu Národního muzea, historikem a odborným publicistou. Narodil se v Nymburce. Po studiu na filozofické fakultě Univerzity Karlovy krátce působil jako gymnaziální profesor na Novoměstském gymnasiu. V roce 1878 přijal místo v archivu *Národního muzea*, kde pracoval plných 37 let. Jeho největší zásluhou je především konečné a systematické vybudování archivu Národního muzea. Za jeho působení v archivu došlo ke zcela zásadní reorganizaci sbírek, tyto byly poprvé důsledně uspořádány a částečně i katalogizovány. Schulz zde zavedl takzvaný pertinenciální, čili vztahový systém. V této podobě zůstaly sbírky až do současnosti. Zároveň se mu také podařilo zachránit značné množství nejrůznějších pramenů, namátkou některé městské a panské registratury, Archiv zemského židovstva a mnoho jiných. Rovněž publikoval velkou řadu vědeckých prací, jako nejrůznější *Bohemika knihoven*, *Soupisy korespondencí či register*, různé *Listáře* a řady jiných. Rovněž publikoval v mnoha časopisech i denním tisku. Není bez zajímavosti, že svým předčasným odchodem do penze ve válečném roce 1915 zachránil kolegu V. Hrubého před odchodem do války. Své jmění odkázal *Ústřední matici školské*.

foto hrobu: archiv SPH

volně podle: Český časopis historický, 1935 a podkladů PhDr. Mileny Běličové